

ли отъ Муртагона, между които бѣше и единъ владыка отъ Едрене, когото и направихъ мъченикъ. Колкото ницѣли да си останжтъ христїане, отивжтъ сичкитѣ у Цариградъ съ помощьта на гръцкіятъ царь и на унгаритѣ.

По 836-та година Муртагоновѣтъ сынъ Пресїамъ, (или Владимиръ), когото казувжтъ да е станжлъ тайно христїанинъ, става български краль. Той потвърди трїсетгодишнїятъ миръ дѣто го направи Муртагонъ съ гръцитѣ, и слѣдъ малко ходи да пжтува по гръцкото царство, и се запрѣ на Солунъ. Пресїамъ се би съ сръбитѣ (480), и българетѣ не сполучихъ.

По 843 година на българскїятъ прѣстоль възлѣзува Борисъ. Царуваньето на Бориса може да се раздѣли на два дѣла; единътъ дѣлъ за вторїятъ періодъ, на българската Истерїя, а другїятъ за третїятъ періодъ. По това врѣме на гръцкіятъ прѣстоль бѣше сѣднала една жена, Тодора, и мирѣтъ дѣто имахъ българетѣ съ гръцитѣ, приближаваше да се доврши. Борисъ зафанж да се приготвя да се бїе съ гръцитѣ, за това гръцката царица проводи да му пакжтъ, че ти ще излѣзе на срѣнца; нѣ по-добрѣ е да си подновжтъ мирѣтъ, и да не дохожда да се бїе съ една жена. Защото Борисъ, ако и да навїе една жена, пакъ ще се казува, че навїлъ една жена, и срамѣтъ е неговъ. Борисъ се склонї да подновжтъ мирѣтъ, и тогази дѣлъ лица, кенто бѣхъ причината да станжтъ българетѣ христїане, както ще видиме по-надолу, отрѣвахъ се отъ робство. Тѣзи лица бѣхъ борисовата сестра, която бѣше поробена прѣдъ 35 години отъ гръцитѣ и заведена у царскитѣ двори, и Тодоръ Куфаръ, калугерь гръкъ поробенъ отъ българитѣ.

Борисъ като виждалъ, че нѣма причина да закача гръцкото царство, обрѣща се камъ нѣмцитѣ, и се сїзириземалъ по малко по малко славенскитѣ племене